

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (kasačního senátu)
29. listopadu 2011

Věc T-10/11 P

Gerhard Birkhoff
v.
Evropská komise

„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Rodinné přídavky — Příspěvek na vyživované dítě — Dítě, které z důvodu invalidity nemůže pokrýt náklady na své živobytí — Odmítnutí prodloužit vyplácení příspěvku“

Předmět: Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (druhého senátu) ze dne 27. října 2010, Birkhoff v. Komise (F-60/09, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí) a směřující ke zrušení tohoto rozsudku.

Rozhodnutí: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (druhého senátu) ze dne 27. října 2010, Birkhoff v. Komise (F-60/09, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí) se zrušuje. Věc se vrací Soudu pro veřejnou službu. O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Shrnutí

1. Úředníci — Odměňování — Rodinné přídavky — Příspěvek na vyživované dítě — Právo na prodloužení vyplácení bez ohledu na věk v případě, že dítě nemůže pokrýt náklady na své živobytí (Služební řád úředníků, příloha VII, čl. 2 odst. 5)

2. Úředníci — Odměňování — Rodinné přídavky — Příspěvek na vyživované dítě — Právo na prodloužení vyplácení bez ohledu na věk v případě, že dítě nemůže pokrýt náklady na své živobytí (Služební řád úředníků, příloha VII, čl. 2 odst. 5)

1. Podle čl. 2 odst. 5 přílohy VII služebního řádu se příspěvek na vyživované dítě vyplácí bez ohledu na věk dítěte, trpí-li dítě vážnou nemocí nebo invaliditou, které mu znemožňují pokrýt náklady na jeho živobytí.

U nemocného či invalidního dítěte se pro účely pojmu „nemůže pokrýt náklady na své živobytí“ zohledňují konkrétní okolnosti každého jednotlivého případu.

Z požadavku motivovaného sociálními důvody, že se pro účely určení výše příjmů, kterými zdravotně postižená osoba disponuje, aby pokryla náklady na své živobytí ve smyslu dotčeného ustanovení, zohledňují konkrétní právní a skutkové okolnosti každého jednotlivého případu, logicky vyplývá, že se nezohledňuje hrubý příjem, ale čistý příjem této osoby bez daně a poplatků.

Zaprvé, pouze čistý příjem je částkou, kterou může dotčená osoba skutečně disponovat, aby uspokojila své každodenní potřeby a pokryla obvyklé výdaje jako výdaje na jídlo, oblečení, bydlení, vybavení bytu, domácnost, energie atd.

Zadruhé, s ohledem na zásadu rovného zacházení – která vyžaduje, aby s odlišnými situacemi nebylo zacházeno stejně, není-li takové zacházení objektivně odůvodněné – nelze opomínat, že se zdravotně postižená osoba, jejíž hrubý příjem snižují různé velmi vysoké poplatky, a její čistý příjem je tedy relativně nízký, nachází ve fakticky odlišné situaci než zdravotně postižená osoba s tímž hrubým příjmem, která však různé poplatky platí ve znatelně nižší výši, a má tedy relativně vysoký čistý příjem. S ohledem na výše uvedený sociální cíl nelze ospravedlnit, aby v těchto dvou případech docházelo ke stejnému zacházení s poukazem na to, že částka hrubého příjmu je v obou situacích totožná, ačkoli mezi příjmy, které ve skutečnosti zbývají k uspokojení každodenních potřeb, existuje značný rozdíl. Pro zjištění, zda dotčená zdravotně postižená osoba skutečně nemůže pokrýt náklady na své živobytí ve smyslu uvedeného ustanovení služebního řádu, má přitom příslušný orgán povinnost zkoumat konkrétní právní a skutkové okolnosti každého jednotlivého případu.

Zatřetí, požadavek zohledňovat čistý příjem, který má dotčená osoba skutečně k dispozici, je v souladu s tím, že z příjmu z výdělečné činnosti je třeba odečíst též náklady, které musí tato osoba ve skutečnosti vynaložit z důvodu její invalidity.

Ačkoliv platí, že ustanovení práva Evropské unie, která zakládají nárok na peněžní plnění, musejí být vykládána restriktivně, z výše uvedeného konečně vyplývá, že se společenským cílem sledovaným vyplácením příspěvku podle čl. 2 odst. 5 přílohy VII služebního řádu takovému dítěti, které nemůže pokrýt náklady na své živobytí, je v souladu pouze výklad, jenž zohledňuje čistý příjem dítěte trpícího vážnou nemocí nebo invaliditou, který má skutečně k dispozici.

(viz body 28, 34, 37 až 40 a 50)

Odkazy:

Soudní dvůr: 3. května 2007, *Advocaten voor de Wereld*, C-303/05, Sb. rozh. s. I-3633, bod 56 a citovaná judikatura

Tribunál: 30. listopadu 1994, *Dornonville de la Cour v. Komise*, T-498/93, Recueil FP, s. I-A-257 a II-813, bod 39

2. Příspěvek na vyživované dítě plní společenský cíl, který ospravedlňuje náklady vyplývající z aktuální a určité potřeby spjaté s dítětem a skutečnou péčí o něj, a příslušný orgán proto musí v každém jednotlivém případě ověřit, zda je uvedený společenský cíl naplněn, a s ohledem na všechny okolnosti daného případu určit, zda předmětná vážná nemoc či invalidita neumožňuje dotčenému dítěti pokrýt náklady na jeho živobytí.

Formulace objektivního kritéria orgánem pro účely výkladu čl. 2 odst. 5 přílohy VII služebního řádu bez ohledu na obsah takového kritéria jej z tohoto hlediska nezbavuje povinnosti zkoumat konkrétní okolnosti jednotlivého případu.

Pro účely zohlednění právních a skutkových zvláštností situace zdravotně postižené osoby je třeba z příjmů z výdělečné činnosti takové osoby odečíst veškeré náklady, které musí vynaložit z důvodu jejího postižení. Pro účely přezkumu, zda zdravotně postižená osoba nemůže pokrýt náklady na své živobytí ve smyslu čl. 2 odst. 5 přílohy VII služebního řádu, je tedy nutné zohlednit příjem snížený tímto způsobem.

Poskytnutí výhody zdravotně postižené osobě není cílem samo o sobě, ale má zajistit rovné zacházení, takže lze takto postupovat pouze v případě, že má být zaručeno rovné zacházení se zdravotně postiženou osobou a zdravou osobou nacházející se ve stejné situaci. Aby bylo v tomto případě možné

nahlížet z finančního hlediska na zdravotně postiženou osobu jako na osobu bez zdravotního postižení ve stejné situaci, má správa v souladu se zásadou rovného zacházení povinnost zohlednit pouze náklady vzniklé konkrétně v důsledku invalidity dotčeného dítěte.

V případě částečného odečtení nákladů na zboží a služby, které rozšířeně využívá každý, a nikoli jen zdravotně postižené osoby, se nejedná o nesprávné skutkové zjištění, nesprávné právní posouzení ani o nesprávné posouzení skutkového stavu.

(viz body 30, 32, 36, 57, 59 a 60)

Odkazy:

Tribunál: 21. října 2003, Birkhoff v. Komise, T-302/01, Recueil FP s. I-A-245 a II-1185, body 39, 40 a 44